

Força poètica

La poesia, fil conductor de l'espectacle de retorn de la Coral Canigó, al Seminari de Vic

La llum i les ombres, protagonistes de l'espectacle que va oferir dissabte a la nit la Coral Canigó al Pati de l'Os del Seminari de Vic

Vic

Montserrat Rius

Després de gairebé quatre mesos, les ganes d'anar a un concert hi eren. I el gust, també. Al Pati de l'Os del Seminari de Vic, la Coral Canigó va interpretar un seguit de poemes d'autors catalans que s'alternaven amb poemes

recitats pel mateix autor, Jaume Coll Mariné. Tot agafant la idea del primer poema, de M. Àngels Anglada, les nostres cançons s'enliraven mentre deturàvem els records i les circumstàncies que ens han obligat a un llarg silenci i a un retrobament en el qual, d'entrada, tots som estranys amb tothom, fins i

tot amb nosaltres mateixos.

Des del cantó d'algú que gairebé va sempre sola als concerts, acostumada a seure entre gent que no coneix, a tocar uns dels altres, mai s'ha sentit sola ni asseguda entre estranys. Dissabte, si anaves sola, t'asseies sola, envoltada de gent però amb una barriera imperceptible tot i que

efectiva. És quan descobriexes que l'aire també pot tenir ganivets esmolats que t'impedeixen abraçar-lo. Estranya entre estranys tots compartim, però, les ganes i el desig d'un retorn a una normalitat que tampoc és normal. Però és molt més que res. La Coral Canigó dirigida per Xavier Solà no va decebre, al contra-

ri, i la força i lluminositat de l'estrena musical, *Un pardal ha vingut a morir-se al meu quarto*, de Jaume Coll i musicat per Xavier Solà, va ser el rerefons de la partitura de tot el concert. Cal destacar l'escenografia de Pep Paré, bella, elegant, intimista, amb la senzillesa del talent, amb una formació situada en cercles concèntrics decreixents, amb làmpades que s'encenen o s'apagaven segons el *momentus* escènic. Les

Més VicTroc entre setmana

Vic El programa cultural VicTroc continua entre setmana amb diferents propostes. Destaca, per dijous a les 8 a la Sala de la Columna, tot un clàssic de festa major, la Conferència Balmesiana. Enguany, Carme Rubio analitzarà l'obra poètica de Jaume Balmes.

llums eren el caliu escenogràfic que feia bategar l'espectacle. La penúltima peça, la preciosa havanera de *Lluny de ma pàtria* de Verdaguier, els cantaires es van situar a les finestres a l'interior del Seminari, deliciosa escenificació, per acabar a les escales d'accés al pati amb l'*Oració al senyor Sant Jordi* de Salvador Espriu, aquell poema que diu "ajuda'ns a merèixer la pau i salva la parla de la gent catalana". Com si el poeta l'hagués escrit avui. Dissortadament.

ALBERT ILLIMÓS